

Gulyás György

Ez itt az unokám, egyszer, amikor nálam volt, beöltöztettem zsidónak. Olyan nyolc-tíz éves lehetett. Idejárt, nem messze, a pasaréti iskolába. Kiment egyszer a feleségem rokonaihoz Izraelbe, ahol nagyon jól érezte magát. Háromszor voltunk Izraelben. 1986-ban voltam először, az 1990-es években kétszer, de mióta van ez a csimm-bumm cirkusz, azóta nem megyek. A második feleségemnek rengeteg rokona van ott. Paszternák Bélánál voltunk. Ő egy pszichológus, és egy demokrata érzelmű ember, mindig őnála laktunk. Nagyon jól éreztük magunkat, mindig mentünk valahova, a Vörös-tengerhez, a Holt-tengerhez, bejártuk egész Izraelt. Mikor végigmentünk a kibucokon, hívtak is minket, hogy költözzünk ki. Csodálatos kibucok voltak, uszodájuk volt, mindennel el voltak látva. Volt egy iskola a kibucban, és én lerajzoltam ott mindenkit. Akkor mondták, hogy 'Jöjjön ide tanárnak, kap egy szobát, légkűtéssel, ellátjuk mindennel, ami csak kell'.

Mondom a feleségemnek, 'Na mit szólsz hozzá, micsoda ajánlatot kaptunk! Jöjjünk ide a kibucba, és tanítsam rajzolni a gyerekeket'. Azt mondja, ezen még gondolkodni kell, de aztán nem lett belőle semmi. Ágnessel vallásosabb életet éltünk, mint az első feleségemmel. A Jom Kipur például a feleségem végig tartja, egész nap böjtöl, és többnyire délelőtti templomba is megyünk. Ünnepek előtt pedig kijárunk a temetőbe. Neki is ott vannak a rokonai, apja, anyja, meglátogatjuk őket. Azelőtt én nem jártam templomba, minden évben csak a megemlékezésekkor mentem el. Abban az időben tilos volt egy vezetőnek. Aztán ahogy megesküdtünk, attól kezdve jártam. Akkor már nem volt probléma, már nyugdíjban voltam.